

عنوان مقاله:

اعتبار و استناد به دلایل الکترونیکی در حقوق دادرسی ایران

محل انتشار:

اولین همایش ملی یافته های نوین در علوم انسانی و امنیت اجتماعی (سال: ۱۳۹۵)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۳۱

نویسندگان:

بهنام حبیبی درگاه - استادیار دانشکده حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی کرج

زهره پورروستایی اردکانی - سردفتر اسنادرسمی ۹۵ کرج، دانشکده حقوق، دانشگاه خوارزمی

اسماعیل فرجی - استادیار دانشکده حقوق، دانشگاه خوارزمی

علیرضا سعادت - کارشناس ارشد حقوق خصوصی، دانشکده حقوق، دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

؛(داده پیام))، عبارت از امری است که اصحاب دعوا برای اثبات یا دفاع از دعوا به آن استناد می نمایند. چهارچوب نظری حاکم بر حقوق داده پیام در نظام حقوقی ایران با تصویب قوانین جدید در حال تغییر رویکردها و بازتولید کارکردها از مسیر مدیریت دادرسی است. وضعیتی که حاکی از غیر دایمی بودن قوانین و ثبات نسبی آن هاست. امری که با ارزیابی قانون در طول اجرا ملازمه دارد. آگاهی از نتیجه مطلوب ضمن یاری به درک بهتر قانون موجب ارتقای هنر دادرسی نیز می شود. رویکرد اعتبارآوری حقوق داده پیام، برآیند رشد سوابق و داده های الکترونیکی، انفجار اطلاعات و اقتدار آنسیترال در وحدت گرایی حقوق تجارت بین الملل است. قانون تجارت الکترونیکی ایران و آنسیترال به آزادی طرفین در انتخاب رسانه و فناوری مناسب احترام گذاشته است. اصول بی طرفی فنی و کارکرد یکسان را تا حدی که شیوه های منتخب طرفین با مضمون قواعد حقوقی مربوطه سازگار باشد، مد نظر قرار داده است. با اعتقاد بر این که داده پیام نقش اساسی در ترویج و توسعه اقتصادی در عرصه داخلی و بین المللی ایفا می نماید. بنابراین اعتبار یا قابلیت اجرایی یک دلیل، امضا، سند و یا ارتباط تنها به لحاظ این که در قالب الکترونیکی است، نباید مورد انکار قرار گیرد. باید به اطلاعات موجود به شکل داده پیام، ارزش اثباتی مقتضی داده شود. ادعای جعلیت نسبت به اسناد و مدارک الکترونیکی ارایه شده باید برابر این قانون، قانون آیین دادرسی مدنی و کیفری با ذکر دلیل اقامه شود.

کلمات کلیدی:

داده پیام، اعتبار، دلیل الکترونیکی، دادرسی، قانون تجارت الکترونیکی ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/۶۶۹۹۱۶>